

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

בפני כבוד השופט יאיר דלוגין

דוד גואלמן גולן
ע"י עו"ד צ'רלי בוזגלו

תובע

נגד

לורי שם טוב

נתבעת

פסק דין

לפניי תביעה כספית בסך של 100,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות ולשון הרע.

רקע

1. התובע הינו בעל משרד יחסי ציבור, תקשורת ואסטרטגיה, אשר משמש מאז סוף שנת 2006 כדובר ויועץ התקשורת של איגוד העובדים הסוציאליים בישראל (להלן: "האיגוד").

2. הנתבעת מעידה על עצמה כי הנה פעילה חברתית בענייני רווחה, בהגנת ילדים ובתמיכה במשפחות שילדיהם נלקחו מהם. הנתבעת טוענת כי עברה תהליך דומה לפני כמספר שנים כאשר ילדיה נחטפו על ידי רשויות הרווחה ולכן גמרה אומר בנפשה לסייע להורים שהגיעו למצב דומה. הנתבעת היא עיתונאית המחזיקה בתעודת עיתונאית משנת 2010 ועד למועד הגשת התביעה.

3. התביעה הוגשה כנגד הנתבעת וכן כנגד מר מוטי לייבל (נתבע מס' 2) וזאת בגין פרסומים כאלה ואחרים שלפי הטענה פורסמו על ידם באינטרנט, תוך פגיעה בשמו של התובע ופגיעה בפרטיותו. הנתבע מס' 2 לא התגונן ובהתאם לכך ניתן כנגדו פסק דין בהעדר הגנה. פסק דין זה עוסק, אפוא, בתביעה כנגד הנתבעת 1 בלבד.

4. כאמור, התביעה עוסקת במספר פרסומים שמהווים לפי טענת התובע לשון הרע ופגיעה בפרטיותו. מתוך תשעת הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה, הפרסומים שהתובע מייחס לנתבעת הינם ארבעה, כפי שעוד יפורט בהמשך פסק הדין.

5. ההגנה העיקרית של הנתבעת הינה כי היא לא פרסמה את הפרסומים המדוברים. בנוסף לכך, העלתה הנתבעת סדרה של טענות הגנה הנסמכות על ההגנות הקבועות בחוק איסור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

לשון הרע, התשכ"ה – 1965, כגון כי מדובר בפרסום מותר לפי סעיף 13 לחוק, כי עומדת לה
הגנת האמת בפרסום לפי סעיף 14 לחוק, כמו גם הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק. כן טענה
כי מדובר בתביעת השתקה המוגשת בחוסר תום לב. כמו כן, הכחישה הנתבעת כל פגיעה
בפרטיות התובע.
6. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו וכן מטעמו של בן זוגו, מר אמיר ברק. הנתבעת
הגישה תצהיר עדות ראשית מטעמה היא. המצהירים נחקרו על תצהיריהם והצדדים סיכמו
את טענותיהם בכתב.

דיון

הפרסום הראשון מיום 26.5.14 נספח 1 לתצהיר התובע

7. הפרסום הראשון שבגינו הוגשה התביעה מתייחס לפרסום שלפי הטענה נעשה על ידי
הנתבעת ביום 26.5.14. מדובר בבלוג/כתבה שפרסמה כביכול הנתבעת, הנושא את שמה
ואשר פורסם באתר האינטרנט <http://lory-shemtov.com> השייך לנתבעת והנושא את
הכותרת, המטעה לשיטת התובע: "חדשות רווחה – לשכת רווחה גבעתיים – לשכת רווחה רמת
גן – מידע לאזרח", כאילו המדובר באתר אינטרנט לגיטימי של לשכות הרווחה של הערים
הנ"ל.

8. להלן הפרסום המדובר שבגינו, בין היתר, עותר התובע לקבלת פיצויים בגין לשון הרע ובגין
פגיעה בפרטיות (הפרסום המדובר צורף כנספח 1 לתצהיר התובע- ההדגשות במקור):

"בקרוב! דוד גולן – יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים – חשיפת התנהגותו המינית
המופקרת: בגידות ומערכות יחסים מתחלפות עם בני זוגו/תחקיר מוטי לייבל"

Posted on 26 במאי 2014 by לורי שם טוב.

בקרוב! דוד גולן – יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים – חשיפת התנהגותו המינית
המופקרת: בגידות ומערכות יחסים מתחלפות עם בני זוגו/תחקיר מוטי לייבל

בקרוב, חשיפה בלעדית של התחקירן מוטי לייבל, ברשת האתרים מקבוצת לורי שם טוב –
החושפים את הפנים האמיתיות של דוד גולן, יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים.

בין החומרים שברשותינו:

- עדויות בני הזוג לשעבר של דוד גולן, המתארים אדם נוירוטי וחסר גבולות.
- בגידות ומערכות יחסים מתחלפות.
- התחזות לאנשים אחרים לצורך השמצתם.
- החשיפה – בקרוב!

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

ביקשנו את תגובת דוד גולן: דוד גולן הודיע כי הוא מוציא צו איסור פרסום לחשיפה בטענת "הגנת הפרטיות" – אנו מודיעים חד משמעית, כי מאחר ומדובר ביחצ"ן המקבל שכרו ממשרד הרווחה, הנוהג לקטרג הורים וילדים בטענות שקריות של הזנחת ילדים, שום צו לא ימנע מאיתנו לפרסם את החומר המצוי ברשותנו.

+Google

לורי שם טוב

9. כמו כן, טוען התובע, כי הנתבעת פרסמה בעמוד הפייסבוק שלה את ההפניה והקישור לפרסום הנזכר לעיל. להלן הדברים שנכתבו בדף הפייסבוק של הנתבעת (עמוד אחרון לנספח 1 לתצהיר התובע – ההדגשות במקור):

"לורי שם טוב שיתפה קישור.

26 במאי

בקרב!

דוד גולן - יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים – חשיפת התנהגותו המינית המופקרת: בגידות ומערכות יחסים מתחלפות עם בני זוג/תחקיר מוטי לייבל

Moti Leybel

/בקרב-דוד-גולן-יחצן-איגוד-העובדים-הסו/26/05/2014 http://lory-shemtov.com

בקרב! דוד גולן - יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים – חשיפת התנהגותו המינית המופקרת: בגידות ומערכות...

"lory-shemtov.com

10. מעיון בפרסום המדובר, ברור מאליו כי הוא כולל דברי לשון הרע ודברים שיש בהם כדי פגיעה בפרטיות.

11. סעיף 1 לחוק לשון הרע קובע כי "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

12. ברור אם כן, כי פרסום על התובע כי הוא מתנהג בצורה מופקרת מבחינה מינית, כי הוא בוגד בבני הזוג שלו, כי הוא אדם נוירוטי וחסר גבולות, וכי הוא מתחזה לאנשים אחרים לצורך השמצתם, וכל זאת תוך ציון משלח ידו ומשרתו, כאיש יחסי הציבור של איגוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

- 1 העובדים הסוציאליים, יש בו משום דברי לשון הרע בהתאם לכל אחד ואחד מסעיפי המשנה
2 של סעיף 1 לחוק לשון הרע.
3
- 4 13. כמו כן, פרסום כאמור יש בו משום פגיעה בפרטיות כמפורט בסעיף 2(11) לחוק הגנת
5 הפרטיות, תשמ"א – 1981, הקובע כי פגיעה בפרטיות מהווה בין היתר: "פרסומו של ענין
6 הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני או למצב בריאותו, או להתנהגותו
7 ברשות היחיד".
8
- 9 14. טענת ההגנה העיקרית של הנתבעת, הנה כי היא לא זאת אשר פרסמה את הדברים הנ"ל.
10 הנתבעת טוענת כי הנטל להוכיח שהיא פרסמה את הדברים, מוטל על התובע וכי התובע לא
11 עמד בנטל זה, שכן מדובר בעדות שלו, שהינה עדות יחידה של בעל דין, כנגד עדות שלה.
12
- 13 15. כמו כן, טוענת הנתבעת ומפנה תשומת לבו של בית המשפט לכך שהדפים שצורפו כנספח 1
14 לתצהירו של התובע ואשר מתיימרים להיות דפי אינטרנט מאתר האינטרנט של הנתבעת
15 (<http://lory-shemtov.com>), אינם נושאים בשוליהם את כתובת אתר האינטרנט שממנו הם
16 הודפסו.
17
- 18 16. כמו כן, טוענת הנתבעת כי הוכח בחקירתו הנגדית של התובע כי בא כוחו הדפיס את נספח 1
19 ועל כן מדובר בעדות מפי השמועה. עוד טוענת הנתבעת, כי גם אם דבר מה כזה או אחר
20 פורסם באתר אינטרנט שלה, היא אינה אחראית לכך, שכן היא בונה אתרים כפלטפורמות
21 עבור אחרים ועל כן אינה אחראית לתוכן שאחרים מפרסמים באותן פלטפורמות.
22
- 23 17. כמו כן, טוענת הנתבעת כי גם אם היא מצדדת בדברים שנכתבו, אין הדבר הופך אותה
24 לאחראית בלשון הרע או בפגיעה בפרטיות לדברים שלא היא פרסמה. כמו כן, במסגרת
25 חקירתה הנגדית, אף הטיחה כלפי התובע ובא כוחו מספר פעמים כי נספח 1 ולרבות
26 הפרסומים הנוספים המיוחסים לה, מהווים מסמכים מזויפים שזויפו על ידי התובע או בא
27 כוחו בבחינת "הפוך על הפוך".
28
- 29 18. התובע, מנגד, טוען כי תוכנו של נספח 1 מוכיח במפורש כי הוא פורסם על ידי הנתבעת, כי
30 התובעת אף העלתה פוסט בדף הפייסבוק שלה שמקשר אל הפרסום הנ"ל, כי טענתה של
31 הנתבעת שלפיה דווקא התובע זייף את הפרסומים אינה מתקבלת על הדעת, שהרי לא יתכן
32 כי הוא עצמו יעלה לאינטרנט פרסום בשם הנתבעת שפוגע באופן כה קשה בצנעת הפרט שלו,
33 וכי על רקע הדעות שבהן מחזיקה הנתבעת על התובע, כמו גם על האיגוד, כמו גם על רשויות
34 הרווחה, כמו גם על העובדים הסוציאליים, ושהיא עצמה מודה בהן, יש להגיע למסקנה
35 שהפרסומים נעשו על ידה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

19. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות, הגעתי למסקנה כי התובע עמד בנטל השכנוע, כדי לשכנע את בית המשפט כי הנתבעת ביצעה את הפרסום נספח 1 לתצהירו, כמו גם ביצעה את הפרסום הנטען בדף הפייסבוק שהפנה אל הפרסום הנ"ל, הכל כפי שיפורט להלן.

20. אכן, נטל השכנוע רובץ על כתפי התובע להוכיח כי הנתבעת פרסמה את הפרסום המדובר. עם זאת וכידוע, ברגע שהתובע מביא די ראיות (מבחינה כמותית ואיכותית), כדי להטות את מאזן ההסתברויות, אשר עומד במשפט אזרחי על 51%, ולו במקצת לטובתו, היינו ל-51% ומעלה, נטל הבאת הראיות לסתור, כדי לשנות את מאזן ההסתברויות שנוצר על ידי התובע, עובר לכתפי הנתבע ומוטל עליו.

21. כמו כן, דרך אחרת להסתכל על אותה משוואה, הנה לקבוע כי אם לאחר שקלול מכלול הראיות שהובאו בפניו, בית המשפט מגיע למסקנה כי ישנה סבירות גבוהה יותר, ולו במקצת, להתקיימות גרסת אחד הצדדים, עליו לאמץ את אותה גרסה ואילו אם כפות המאזניים שקולות, בעל הדין שנטל השכנוע היה עליו, מפסיד את המשפט.

22. מכאן, שעמידה בנטל השכנוע במשפט אזרחי, הנה משימה קלה לאין ערוך מעמידה בנטל השכנוע במשפט פלילי, הדורש הוכחה מעל לספק סביר ואשר מקובל להעמיד אותו, בהשוואה ל-51% הנדרשים במשפט אזרחי, על 90% ומעלה.

23. כאמור, אני סבור כי התובע הביא די ראיות כדי לשכנע אותי שהפרסום בוצע על ידי הנתבעת ואילו הנתבעת לא הביאה די ראיות כדי לשנות את המאזן וכי מכל מקום, בשקלול כלל הראיות שהובאו לפניי, הכף נוטה לטובת התובע.

24. למסקנה זו הגעתי על בסיס שורה של נימוקים, כפי שיפורט להלן.

25. בראש ובראשונה, תחת הכותרת הראשונה בעמוד הראשון לנספח 1, נכתבו הדברים הבאים: **"POSTED ON 26 במאי 2014 BY לורי שם טוב"**, המעידים בביור כי הנתבעת העלתה את הכותרת שכוללת בחלקה דברי לשון הרע ופגיעה בפרטיות. אמנם, בסוף הכותרת הראשונה נרשם: **"תחקיר מוטי לייבל"**, כמו גם בסוף הכותרת השנייה בעמוד הראשון, שהנה זהה לכותרת הראשונה, דבר המסמן כי מי שערך את תחקיר שיפורסם בקרוב הנו מר לייבל ולא הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

26. יחד עם זאת, מכוח המילים "POSTED ON 26 במאי 2014 BY לורי שם טוב" וגם מהתוכן של הפרסום עצמו (בו נכתב למשל, ההדגשה בקו שלי-י.ד.: "בקרוב, חשיפה בלעדית של התחקירן מוטי לייבל, ברשת האתרים מקבוצת לורי שם טוב – החושפים את הפנים האמיתיות של דוד גולן, יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים), עולה כי הפרסום בדפי האינטרנט נספח 1 לתצהיר התובע הנו למעשה פרסום של הנתבעת, אשר מודיע על כך שבקרוב יפורסם תחקיר של מוטי לייבל אודות התובע ברשת האתרים של הנתבעת.

27. על כן, הנתבעת אחראית לתוכנו של פרסום זה, אשר היא עצמה ערכה ופרסמה. יתרה מכך, גם לו הייתי קובע כי מדובר בטקסטים של מר לייבל (מה שלא הוכח), גם אז הייתה הנתבעת אחראית להם, שכן היא חזרה עליהם ופרסמה אותם (לעניין אחריתו בלשון הרע של מי שחוזר על דברי לשון הרע שאחר מסר לו ראה ת"א (ח"י) 664/81 דוד בן עמי נ' כלבו-עיתון חיפה-פ"מ כרך תשמ"ד, חלק ראשון, תשמ"ד 1984 עמ' 326 בעמ' 335 שם נאמר: "נתייחס לטענה הראשונה: ככלל, העובדה שאדם חוזר על לשון הרע שמישהו אחר מסר לו אינה מנקה אותו מאחריות. לפיכך, אם מסר דובר המשטרה, כי המשטרה, קרי החוקרים העוסקים בפרשה, חושדים בפלוגי ואין הדבר כך- הרי מי שחוזר על דבריו אלה ומפרסמם, אחראי לפרסום זה. על כך שחזרה על דברים אינם הגנה ניתן ללמוד הן מנוסחו של סעיף 19(1) לחוק איסור לשון הרע [9] המעניק הקלה (בעונש או בפיצוי) ולא הגנה למי שחזר על תוכן פרסום קודם (וגם זה רק בתנאי שיציין את שם המקור)".

28. נימוק נוסף למסקנתי, שהוכח כי הנתבעת פרסמה את הדברים שמופיעים בדפים נספח 1 וכי יש לדחות את טענת הנתבעת, שלפיה בהעדר קיומה בדפים הנ"ל של כתובת האינטרנט שממנה הודפסו הדפים, יש לדחות את התביעה, מושתת על העובדה שהוכח לפניי כי הנתבעת העלתה לדף הפייסבוק שלה קישור לפרסום הנ"ל וכי בדף פייסבוק זה אף רשמה הנתבעת עצמה, קישור לפרסום, שמגלה כי מיקומו של הפרסום הנו באתר של הנתבעת.

29. ראה לעניין זה, העמוד האחרון לנספח 1 לתצהירו של התובע, שמהווה דף הפייסבוק של הנתבעת, בו נרשמה הכותרת של אותו תחקיר שיפורסם, שמופיעה באופן זהה בדפי האינטרנט נספח 1 ("בקרוב! דוד גולן - יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים – חשיפת התנהגותו המינית המופקרת: בגידות ומערכות יחסים מתחלפות עם בני זוג/תחקיר מוטי לייבל") ומתחת לזה נרשם הקישור הבא ("בקרוב-דוד-גולן-יחצן-איגוד-העובדים-הסו/http://lory-shemtov.com/26/05/2014"), שלחיצה עליו מעבירה את הגולש לפרסום המדובר. הקישור מוכיח כי הפרסום מצוי באתר האינטרנט של הנתבעת, שכן שאין מחלוקת שאתר הנתבעת כתובתו <http://lory-shemtov.com> (ראה הודאת הנתבעת כי אתר זה הנו שלה בעמ' 48 ש' 21 עד עמ' 49 ש' 3).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

30. למעלה מן הדרוש אציין כי גם לו הייתי מגיע למסקנה כי לא הוכח שהנתבעת פרסמה את הדברים המופיעים בדפים נספח 1 בשל העדר אותה כתובת אינטרנטית באותם דפים, לא כך פני הדברים ביחס לעמוד האחרון של נספח 1 שמהווה כאמור דף הפייסבוק של הנתבעת ועובדה זו מוכחת מכותרת העליונה של צילום דף הפייסבוק שבה ניתן לראות כי מסך המחשב נמצא בכתובת <https://www.facebook.com/lorishemtov?fref>. מאחר וגם בכותרת עצמה ("בקרוב! דוד גולן - יחצ"ן איגוד העובדים הסוציאליים - חשיפת התנהגותו המינית המופקרת: בגידות ומערכות יחסים מתחלפות עם בני זוג/תחקיר מוטי לייבל"), שמופיעה בדף הפייסבוק של הנתבעת, ישנם דברי לשון הרע ופגיעה בפרטיות, די בדף זה כדי לקבוע כי הנתבעת פרסמה דברי לשון הרע על התובע ופגיעה בפרטיותו.

31. בנוסף לכל האמור לעיל, הוכח לפניי כי לנתבעת היה את המניע לפרסם דברים מעין אלה. אין מחלוקת והדבר מוכח לא רק בתצהירו של התובע ובעדותו שהינם אמינים עליי, אלא גם בכתב הגנתה ובתצהירה של הנתבעת עצמה, לרבות בעדותה, כי לנתבעת "בטן מלאה" כלפי התובע, האיגוד, רשויות הרווחה בכלל והעובדים הסוציאליים בפרט וזאת על רקע המקרה הטראגי שארע לה לפני שנים, עת ילדיה הוצאו מחזקתה ע"י רשויות הרווחה, לטענתה שלא כדין ותוך ביצוע "חטיפה" של ממש.

32. הנה כי כן, כאשר לפניי מסמך שנראה על פניו כדפים אינטרנטיים, אשר כולל כיתובים המייחסים לנתבעת את מלאכת עריכת דפים אלה, כאשר מדף שמזוהה לפי כתובת הרשומה בו כדף הפייסבוק של הנתבעת, קיים לינק לאותו הפרסום, שמוכיח כי הפרסום פורסם באתר אינטרנט של הנתבעת וכאשר לנתבעת היה את המניע לבצע פרסום זה ולהעלות לאינטרנט דברים אודות התובע שמציגים אותו באור שלילי, ועל הרקע האמון שאני רוחש לעדותו של התובע, כי מדובר במסמך שמייצג בצורה אותנטית את הדברים שפורסמו באינטרנט בזמנו, המשקל הראיתי שמצטבר מכל הנ"ל, וודאי שדי בו כדי להטות את מאזן ההסתברויות, בוודאי ולו במעט ולמעשה אף יותר מכך, לטובת הוכחת הטענה שלפיה הנתבעת היא זו שאחראית לפרסום אותם דפי אינטרנט הגלומים בנספח 1 לתצהיר התובע.

33. הנתבעת מנגד לא הצליחה לסתור את המאזן שיצר התובע מכוח מכלול הראיות שצינתי לעיל. כאמור, טענתה העיקרית הינה שהתובע לא הוכיח כי היא פרסמה את הדפים שצורפו כנספח 1, בשל העובדה שאלה אינם כוללים בכלל את כתובת אתר האינטרנט שבהם הופיעו ובפרט לא את כתובת האינטרנט של הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

34. טענה זו דינה להידחות כאמור וזאת נוכח העובדה שהוכח מדף הפייסבוק של הנתבעת כי הפרסום פורסם באתר של הנתבעת.

35. אולם יתרה מכך והרבה למעלה מן הדרוש, גם לו הייתי מגיע למסקנה כי לא הוכחה כתובת האינטרנט שבה פורסמו הדברים (מה שאין כן כאמור), גם אז היה מקום להגיע לאותה המסקנה, שלפיה הוכח כי הנתבעת פרסמה את הדברים.

36. ובמה דברי אמורים? העדרה של כתובת האינטרנט על גבי הדפים שבהם בוצע הפרסום, לא די בה בלבד, כדי ליצור משקל ראיתי נגדי מספיק, לצורך הטיית הכף לחובת התובע. ראשית, על רקע כל מה שציינתי לעיל, היה מוטל על הנתבעת דווקא, כמי שטוענת את הטענה, להביא ראיה לכך שבהעדר כתובת אינטרנטית בשולי הדפים נספח 1, המוכיחה כי הדפים הודפסו מאתר האינטרנט של הנתבעת, יש להגיע בסבירות של הטיית מאזן ההסתברויות למסקנה שלא מדובר בפרסומים שהנתבעת אחראית להם.

37. הנתבעת לא הביאה ראיה ממשית כאמור, כגון: חוות דעת מומחה או ראיה דומה אחרת, אולם כנראה לא בכדי, שכן אין צורך להיות מומחה למחשבים, כדי לדעת שהעדרה של כיתובית המתייחסת לכתובת האינטרנט, אין משמעותה בהכרח כי הדפים לא מייצגים פרסומים באינטרנט. כך למשל, אם במקום להדפיס את דפי האינטרנט כמו שהם, בוצע תהליך של COPY PASTE למסמך אחר, הכיתובית הנ"ל לא תופיע בהכרח, אם למשל לא עשו קופי באופן מושלם עד תחתית העמוד האינטרנטי שבו מופיע הכתובת.

38. טענת הנתבעת שלפיה התובע לא מצא לנכון להראות לבית המשפט במעמד הדיון את דפי האינטרנט ב- real time וב-online, קיבלה הסבר מניח את הדעת בעדותו של התובע, שהייתה אמינה עליי ואשר טען כי לאחר כשלושה חודשים, הפרסומים הוסרו על ידי הנתבעת (ראה עדותו של התובע בעמוד 27 שורה 28 לפרוטוקול, כמו גם עמ' 28 שורה 1, שם).

39. הנתבעת העלתה, בעיקר בחקירתה הנגדית, תוך מה שנראה כזניחת טענה זו בסיכומיה, כי מדובר בדפי אינטרנט מזויפים, היינו כי התובע או בא כוחו זייפו את הדפים הנ"ל. לא צריך להיות מומחה לזיוף מסמכים, כדי לדעת שבאופן תאורטי, ניתן גם לזייף כיתובית של אינטרנט על גבי מסמך מזויף שמתיימר להיות דף אינטרנט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

40. דא עקא, גם טענה זו, שנטענה על ידי הנתבעת, הנטל להוכיח אותה, רובץ על כתפיה ושעה שמודבר בטענת זיוף, נטל ההוכחה כבד יותר מהטייה קלה של מאזן ההסתברויות. הנתבעת לא עמדה בנטל זה.

41. לא הובאה ראיה ממשית כלשהי לכך שהתובע או בא כוחו זייפו את הפרסומים שצורפו כנספח 1 לתצהיר התובע. גם אין זה מתקבל על דעתי כי כך היו פועלים הנ"ל. לב"כ התובע בוודאי שאין כל מניע לעשות כן ולהסתכן בעבירה פלילית חמורה. גם לתובע אין מניע לעשות כן, שכן אין זה הגיוני בעיני שהתובע יפרסם דברים בשם הנתבעת, הפוגעים בצורה קשה בצנעת הפרט שלו, רק כדי ליצור יש מאין, ראיות מפוברקות לצורך הגשת תביעה מפוברקת כנגד הנתבעת.

42. הנתבעת גם לא הצליחה להוכיח ביחס לפרסום הנזכר לעיל, כי עומדת לה הגנה כלשהי מבין אלה המנויות בסעיפים 13 – 15 **לחוק לשון הרע**. הפרסום המדובר אינו נמנה על הפרסומים המותרים לפי סעיף 13 לחוק. הנתבעת לא הוכיחה את הגנת האמת בפרסום, משלא הוכיחה כי הדברים שפורסמו הינם בבחינת אמת. כך למשל, לא הוכח שהתובע התנהג בצורה מופקרת מבחינה מינית או בגד בבני הזוג שלו או כי הינו אדם חסר גבולות ונוירוטי או כי התחזה לאנשים אחרים לצורך השמצתם.

43. גם הגנת תום הלב לא הוכחה, שכן גם אם לכל אדם ואולי בפרט הנתבעת אשר הנה בעלת תעודת עיתונאית ולטענתה הנה פעילה חברתית בענייני רווחה, בהגנת ילדים ובתמיכה במשפחות שילדיהם נלקחו מהם, זכות לבוא בביקורת כלפי מי שהינו דובר האיגוד, ברור שאין כל קשר בין פרסום דברים על חייו האישיים של התובע, תוך פגיעה קשה בצנעת הפרט שלו, ולבין ההגנה הקבועה בסעיף 15(2) לחוק, אשר מותנית בכך שהיחסים בין הפוגע לבין הנפגע היו כאלה אשר הטילו על הפוגע חובה חוקית, מוסרית או חברתית, לעשות את אותו פרסום ואשר מחייבים כי הפרסום יהיה ענייני, אחראי, זהיר והוגן (ראה **דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך** – פורסם בנבו, בסעיף 81 לפסק הדין). ברי כי השתלחות אישית ופגיעה בצנעת הפרט אינן בבחינת פרסום עיתונאי ענייני, אחראי, זהיר והוגן. לנתבעת גם לא עומדת הגנה כלשהי על פי סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות.

44. אשר על כן, אני קובע כי הוכח לפניי שהנתבעת בצעה והינה אחראית לפרסומים שבנספח 1 לתצהיר התובע.

הפרסום השני מיום 7.6.14 נספח 2 לתצהיר התובע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

45. מדובר בחמישה דפי אינטרנט, שכוללים בעמוד הראשון כותרת אודות התובע כדלקמן:
 "דוד גולן (גואלמן) דובר איגוד העו"ס – מוסריות מפוקפקת". מתחת לכותרת נרשם: "Posted
 on 7 ביוני 2014 by לורי שם טוב". מתחת לכך מופיעה שוב אותה כותרת ומתחתיה בלוג
 שנרשם על התובע ואשר עיקריו והחלק המצוטט בכתב התביעה שבגינה הוגשה התביעה בגין
 פרסום זה, לרבות הכותרות הנ"ל, מצוטטים להלן:

"דוד גולן (גואלמן) דובר איגוד העו"ס – מוסריות מפוקפקת"
 Posted on 7 ביוני 2014 by לורי שם טוב.

דוד גולן (גואלמן) דובר איגוד העו"ס – מוסריות מפוקפקת

דוד גולן, לשעבר גואלמן, יחצ"ן משרד הרווחה, רווק ללא ילדים, מתגולל ללא הפוגה נגד הורים
 טובים וכשירים בפרסומים ובטיעונים כוזבים ומופרכים להצדיק הוצאת ילדים ממשפחות
 נורמטיביות ... מדובר בהתנהלות מפוקפקת... אבסורד מעין זה הוא נחלתו הבלעדית של דוד גולן,
 יחצ"ן הרווחה, אשר מצליח פעם אחר פעם לעוות את המציאות ובמקום להודות בכשלי משרד
 הרווחה – מאשים את המשטרה על כשלונותיהם הקולוסאליים שלהם...

גולן רווק ללא ילדים, יודע כי הדרך הטובה ביותר למגננה היא התקפה: שק האיגורף שלו הוא
 הורים מוחלשים (לרבו אימהות), אשר שירותי הרווחה חטפו את ילדיהם בטענות שקריות מצוצות
 מהאצבע.

הדוגמא הטובה ביותר לכך היא האם הגב' לורי שם טוב, שילדיה נחטפו ממנה בשנת 2009 בטענות
 שיקריות של הזנחה ואלימות נגד ילדיה...

דוד גולן... הוא עוכר הצדק, חסר מוסר, חסר חוט שדרה, וחסר התייחסות לצדק החברתי... דוד
 גולן משמש עלה תאנה לטיוח מעשים נפשעים נגד האנושיות של פקידי סעד הסוחרים בילדים
 למוסדות הרווחה, שם הילדים עוברים מעשי אונס, מעשי התעללות חמורים, ועל כך אי אפשר
 לעבור לסדר היום.

דוד גולן מיסד נורמות חברתיות מעוותות ופגומות הפועלות נגד משפחות וילדיהם ובכך הוא גורם
 להרס מוסד המשפחה.

המשד יבוא".

46. מתחת לפרסום המצוטט לעיל מופיעה תמונה של תיבת הדואר של התובע ובן זוגו, שעליה
 רשומה שם. מתחת לתמונה נרשם: "תיבת הדואר דוד גולן וגואלמן ואמיר ברקר – משפחה?".
 בעמוד הבא מופיעה תמונה של מר ברקר, אשר לפי טענת התובע צולמה על ידי הנתבעת
 בחנותו של ברקר וללא רשותו של ברקר. מתחת לתמונה נרשמו הדברים הבאים: "אמיר
 ברקר בן זוגו של דוד גולן – משפחה".

47. בעמוד הבא, ישנן כותרות שאינן עוסקות בתובע ובאמצע העמוד לערך מופיע שמה של
 הנתבעת ותמונה שלה. בעמוד האחרון מופיעה שוב הכותרת שנזכרת בעמוד הראשון ולרבות
 קטעים נוספים המודגשים בקו תחתון והמהווים קרוב לוודאי קישורים לכניסה לכתבות או
 בלוגים נוספים כמקובל בדפים אינטרנטיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

48. בין הקטעים המדוברים, ישנן כותרות נוספת כדלקמן: **"דוד גולן ואמיר ברק זוג יונים", "דוד גולן דובר איגוד העובדים הסוציאליים, התנהגות לא מוסרית", "דוד גולן הורס את מוסד המשפחה"** וכיוצא באלה כותרות נוספות, הכל על דוד גולן ולרבות ציון מספר הטלפון הנייד שלו, כמו גם כתובתו. יצוין כי עמוד זה לנספח 2 (המופיע לפני שני דפי הפייסבוק שאתייחס אליהם מיד), צורף גם בנפרד כנספח 2א' לתצהיר התובע.

49. שני העמודים האחרונים של נספח 2 מהווים כאמור צילום דפי פייסבוק של מר מוטי לייבל, כאשר בדף השני ישנו כיתוב שמעיד על כך שהנתבעת בצעה שיתוף של קישור בדף זה, כדי לאפשר כניסה לבלוג שכתרתו **"דוד גולן (גואלמן) דובר איגוד העו"ס – מוסריות מפוקפקת"**, ואשר הנו נושא הפרסום השני שבגינו תובע התובע את הנתבעת.

50. עיון בבלוג זה, שעיקרי דבריו צוטטו לעיל, מביא למסקנה הברורה שגם הוא כולל דברי לשון הרע, כגון: **תיאור התובע כמי ש"מתגולל ללא הפוגה נגד הורים טובים וכשרים בפרסומים ובטיעונים כוזבים ומופרכים להצדיק הוצאת ילדים ממשפחות נורמטיביות"** או כמי שהינו **"...עוכר הצדק, חסר מוסר, חסר חוט שדרה..."** או כמי שהינו **"...מייסד נורמות חברתיות מעוותות ופגומות הפועלות נגד משפחות וילדיהן, ובכך הוא גורם להרס מוסד המשפחה"**.

51. כמו כן, פרסום תמונה של מר ברק, ללא רשותו של התובע או של מר ברק, תוך רישום כותרת כגון: **"אמיר ברק בן זוגו של דוד גולן – משפחה"**, מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2 (11) לחוק, הקובע כי פגיעה בפרטיות הנה, בין היתר, **"פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני..."**, שכן אין זה מעניינו של איש מיהו בן זוגו של התובע וודאי אין זה מעניינו של הציבור לחשוף בצורה כזו את נטייתו המינית של התובע.

52. גם כאן לא עומדת לנתבעת, אפוא, הגנה כלשהי מבין ההגנות הקבועות בסעיפים 13 – 15 לחוק לשון הרע או בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, וזאת מהטעמים שכבר הזכרתי ביחס לנספח 1.

53. גם כאן לא הוכח ע"י הנתבעת כי הפרסום המדובר הינו אמת וודאי שלא ניתן לומר כי מדובר בפרסום שנעשה בתום לב וזאת כאשר אין כל קשר בין חלק מהדברים שנרשמו באותה כתבה, כגון שהתובע הינו **"עוכר הצדק, חסר מוסר, חסר חוט שדרה..."** ולבין ביקורת לגיטימית, עניינית, זהירה והוגנת על עבודתו של התובע.

54. גם כאן יש להגיע למסקנה כי הנתבעת בצעה את הפרסום והינה אחראית לו, וזאת מכל אותם הטעמים שפרטתי לגבי נספח 1 בפרק של פסק הדין המתייחס לפרסום נספח 1 ואשר תמציתם העובדה ששמה של הנתבעת מופיע מספר פעמים בפרסום ובין היתר במפורש כמי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

שהעלתה את הפוסט, המניע שלה לפרסם את הדברים ושאר הנימוקים שכבר סיפקתי בהקשר זה ביחס לפרסום הראשון ואשר ביניהם גם נמצא הנימוק מדוע לא די בהעדרה של כיתובית כתובת אתר האינטרנט על המסמכים כדי שאקבע כי לא הנתבעת ביצעה את הפרסום.

55. אוסיף ואומר כי גם לגבי הפרסום נספח 2, בדומה לנספח 1, אחריות הנתבעת לפרסומים עולה גם מדפי הפייסבוק שצורפו. הפעם מדובר אמנם בצילום דפי הפייסבוק של מוטי לייבל, אולם מדף הפייסבוק השני שבנספח 2, עולה שהנתבעת בצעה בדף הפייסבוק של מר לייבל, שיתוף של קישור לאותו פרסום, כך שגם לו הייתי מגיע למסקנה שהפרסום אודות התובע ושכותרתו "דוד גולן (גואלמן) דובר איגוד העו"ס – מוסריות מפוקפקת" לא בוצע ע"י הנתבעת (מה שאין כן), אלא ע"י מר לייבל או מישהו אחר, הנתבעת עדיין אחראית בלשון הרע על דברים אלה, וזאת שעה שהיא פרסמה קישור שמפנה לאותם דברים ובכך חזרה למעשה על דברי לשון הרע (על אחריותו של החוזר על דברי לשון הרע של אחר ת"א (ח"י) 664/81 דוד בן עמי נ' כלבו-עיתון חיפה-פ"מ כרך תשמ"ד, חלק ראשון, תשמ"ד 1984 עמ' 326 בעמ' 335).

56. אשר על כן, אני קובע כי הנתבעת אחראית גם לפרסום נספח 2 לתצהיר התובע וכי פרסום זה היווה הן לשון רע והן פגיעה בפרטיותו של התובע.

הפרסום השלישי מיום 6.6.14 נספח 8 לתצהיר התובע וכן פגיעה בפרטיותו של התובע בביקור בביתו ובמקום העבודה של בן זוגו

57. הפרסום השלישי עוסק בפרסום שלפי הטענה ביצעה הנתבעת בדף הפייסבוק שלה ואשר כלל את הדברים הבאים: "להלן עדכונים מהשטח: בן זוגו של דוד גולן, אמיר, מסר כי דוד גולן יסכים להתראיין מאחורי *דוד גולן MOTI LEYBEL יותר.... המשך יבוא! תמונות וסרטון יפרסמו בהמשך ☺ לורי שם טוב – תקשורת ואסטרטגיה".

58. גם כאן מדובר בדברי לשון הרע, שכן המשפט: "בן זוגו של דוד גולן, אמיר, מסר כי דוד גולן יסכים להתראיין מאחורי", אשר הן התובע והן מר ברקר, מכחישים כי נאמר ע"י מר ברקר, ועדותם אמינה עלי, נועד בבירור להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה לבוז או ללעג מצידם, וזאת על רקע הנטייה המינית של התובע ועל כן מהווים לשון הרע עפ"י סעיף 1 (1) וכן סעיף 1 (4) לחוק לשון הרע.

59. גם כאן הוכח כי הנתבעת פרסמה את הפרסום המדובר וזאת בשעה שהתובע הביא בפני בית המשפט צילום של דף הפייסבוק שלה, שמעיד, לפי כתובת דף האינטרנט הרשום בו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

- 1 <https://www.facebook.com/lorishemtov?fref>), כי מדובר בדף הפייסבוק של
2 הנתבעת ובנוסף שעה שלנתבעת המניע לבצע את הפרסום המדובר וכאשר מנגד יש לדחות
3 מחוסר הוכחה את טענת הנתבעת שלפיה מדובר כביכול בדפים שזויפו על ידי התובע או בא
4 כוחו, הכל כפי שכבר פורט בהרחבה לגבי הפרסומים הקודמים.
5
6 60. גם כאן לא עומדת לנתבעת הגנה כלשהי, לא הגנת האמת בפרסום, לא הגנת תום הלב ולא
7 הגנת פרסום מותר. מיותר לציין כי גם כאן אין קשר בין הפרסום לבין בקורת לגיטימית,
8 עניינית, זהירה והוגנת, שהייתה זכאית הנתבעת לבקר את התובע ביחס לביצוע תפקידו
9 כדובר האיגוד.
10
11 61. אשר על כן, אני קובע כי הנתבעת אחראית גם לפרסום נספח 8 לתצהיר התובע וכי פרסום
12 זה היווה לשון רע.
13
14 62. התובע מלין בנוסף לכך כי הנתבעת פגעה בפרטיותו, בכך שביום שישי 14.6.6 בשעה 11:30
15 לערך הגיעה יחד עם מר לייבל לכתובת מגוריו הישנה, חיטטה בתיבת הדואר שלו, חקרה
16 אצל אחת מהשכנות לגבי מקום מגוריו הנוכחיים, הציגה יחד עם מר לייבל מצג שווא
17 לשכנה כאילו מר לייבל הינו חבר טוב של התובע מאמריקה, תוך כדי כך שהיא ומר לייבל
18 משוחחים ביניהם באנגלית וכך הצליחו לקבל מהשכנה את כתובתו הנוכחית של התובע.
19
20 63. עוד לפי טענת התובע, בשעה 10:12 הגיעה הנתבעת עם מר לייבל לכתובת מגוריו העכשווית
21 של התובע, צילמה את הבניין מבחוץ, את תיבת הדואר הפרטית שלו ואף עלתה במעלית
22 ודפקה על דלת ביתו ומשלא היה איש בבית, דפקה על דלתות השכנים בניסיון לברר עליו
23 פרטים.
24
25 64. כן טוען התובע כי ב- 12:50 לערך הגיעה הנתבעת עם מר לייבל לחנות שבה עובד בן זוגו של
26 התובע, טענה כי היא מחפשת את התובע כדי לראיין אותו, צילמה את מר ברקר בחנותו
27 בהיותו ברשות היחיד בספריה הפרטית שלו. לאחר מכן, מר ברקר ביקש מהנתבעת שלא
28 לצלם אותה ואמר לה שהוא מזהה אותה כלורי שם טוב והוא יודע מי היא. בתגובה לכך
29 הנתבעת אמרה לו שקוראים לה לורי שם טוב והיא באה לראיין את התובע.
30
31 65. הנתבעת מכחישה מכל וכל כי ביקרה בבית התובע או בחנות בו עבד מר ברקר ומכחישה
32 בכלל את כל טענות התובע בעניין זה. כמו כן, טוענת הנתבעת כי גם אם הבניין של התובע
33 צולם, אין בכך משום פגיעה בפרטיות וכנ"ל לגבי צילום תיבת הדואר, שכן אלה נמצאים
34 ברשות הרבים. עוד נטען כי החנות שבה עובד בן זוגו של התובע מצויה ברשות הציבור ולא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

1 ברשות היחיד ולא מדובר בספריה פרטית כנטען. הנתבעת הכחישה את המקרה גם בתצהיר
2 העדות הראשית שלה וגם במסגרת החקירה הנגדית שלה וכנ"ל בסיכומיה.
3
4 66. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות שלפניי, נחה דעתי כי הוכח לפניי
5 במידה הנדרשת לצורך הטיית מאזן ההסתברויות, כי הנתבעת בקרה במקום מגוריו של
6 התובע, צילמה את תיבת הדואר שלו, ולאחר מכן ביקרה במקום עבודתו של בן זוגו וצילמה
7 גם אותו.
8
9 67. למסקנות אלה הגעתי על בסיס התמונה של תיבת הדואר שמופיעה בפרסום שבוצע ע"י
10 הנתבעת נספח 2 לתצהיר התובע ועל בסיס התמונה של מר ברקר בחנותו, שמופיעה באותו
11 פרסום וכן על בסיס עדותו של מר ברקר, שהיתה אמינה עליי, אשר לא נסתרה בחקירה
12 הנגדית ואשר לפיה הנתבעת הגיעה לחנות שלו באותו היום ואף צילמה אותו.
13
14 68. גם כאן מתווספת לראיות הנזכרות לעיל העובדה שהוכח כי לנתבעת היה את המניע לבצע
15 את הדברים הנ"ל וזאת על רקע החזית שהיא מנהלת מזה שנים כנגד העובדים הסוציאליים
16 ורשויות הרווחה, כמו גם, לאחרונה לפחות, כנגד התובע באופן אישי וזאת על רקע תפקידו
17 כמי שמדברר את האיגוד.
18
19 69. לעומת זאת, לא מצאתי די ראיות כדי להגיע למסקנה שהנתבעת בצעה את שאר הדברים
20 המיוחסים לה באותו היום כגון: ביקור בכתובתו הישנה של התובע, כגון תשאול שכנים
21 וכד' וזאת מאחר ועדותו של התובע בעניין זה הינה למעשה עדות מפי השמועה, שכן הוא לא
22 נכח בעת שהדברים הנ"ל בוצעו לכאורה ורק שמע על כך לכאורה משכניו אולם לא הביא
23 אותם לעדות לפניי.
24
25 70. אני סבור שהביקור בביתו של התובע וכן צילום תיבת הדואר שלו, כמו גם ביקור בחנותו של
26 בן זוגו, מהווים פגיעה פרטיות עפ"י סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, שכן מדובר בבילוש או
27 התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו או בהטרדה אחרת.
28
29 71. לא הוכח לפניי כי לנתבעת הייתה סיבה לגיטימית להגיע לביתו של התובע או לבקר במקום
30 העבודה של בן זוגו. בנסיבות אלה, בשעה שמדובר בנתבעת שעוד קודם לכן פרסמה דברים
31 פוגעניים כלפי התובע, אשר פגעו גם בצנעת הפרט שלו (ראה הפרסום נספח 1 לתצהיר
32 התובע), ברור כי מעשים כנ"ל, שיש בהם משום בילוש והתחקות אחרי התובע, שנעשים על
33 ידי אדם שהוכיח קודם לכן כי מטרתו לפגוע בתובע, עלולים להטריד אותו ובפועל בוודאי
34 הטרידו אותו.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

הפרסום הרביעי מיום 24.5.14 נספח 9 לתצהיר התובע

72. מדובר בשישה דפי אינטרנט, אשר לפי טענת התובע פורסמו ע"י הנתבעת ביום 24.5.14

באתר אינטרנט נוסף שלה. להלן החלקים מאותו הפרסום שבגינם הוגשה התביעה

והמצוטטים בתביעה ואשר לפי טענת התובע מהווים לשון הרע כנגדו:

"תגית: דוד גולן יחצ"ן משרד הרווחה משכורת 70000 ₪ בחודש.

דוד גולן, יחצ"ן איגוד חוטפות הילדים – איגוד הפושעים הסוציאליים הפעיל לחץ ואיומים על גיא לרר, שכן לטענתו גיא לרר שיתף פעולה עם נשים החולמות להחזיר את ילדיהם מציפורני הרשע של משרד הרווחה.

אחריה מופיע **דוד גולן**.

לטענתו, פרסומי הורים באינטרנט מפריעים לעובדות הסוציאליות לחטוף ילדים. הוא מתלונן שכל אמא שמספרת את סיפורה מקבלת אלפי לייקים, ושהאינטרנט נהפך בית דין שדה נגד החוטפות. כאן גיא לרר מתקשה מאוד שלא לצחוק, ושואל בלעג, אולי בגלל שלא משלמים לכם מספיק אז אתן עושות טעויות? (הרי כבר אי אפשר לטעון שפקידות הסעד עמוסות, שכן אף אחד לא פונה אליהן...).

אנחנו רק מצפים לראות מי העו"ס הבאה בתור שתבוא לטלביזיה להתלונן שאף אחד לא רוצה את שירותיה. נניח שבבית זונות, לא באים יותר לקוחות. מה עושים?

יש כמה אפשרויות: או שמורידים מחירים ועושים מבצע חיסול, או שמפטרים את הזונות המכוערות ומביאים במקומם חתיכות שיודעות את העבודה, או שסוגרים את הבסטה.

אבל לא ראינו בית זונות שבגלל שהלקוחות שלא מגיעים, הולך לטלויזיה ומאשים את הלקוחות שהם קמצנים, ובד בבד מבקש מאותם לקוחות לחזור ולהגיע לקוויקים.

נראה שהרעיונות ליחצון העו"ס של דוד גולן מיצו את עצמם, ושאוּלי כדאי שדוד גולן יתייעץ עם חבריו שמנהלים בתי זונות, כדי ללמוד איך עושים יחסי ציבור לעסק של בית זונות (רמז: משפרים את איכות הזונות)."

73. שוב, גם כאן חלק מהדברים שפורסמו מהווים בבירור פרסום לשון הרע כנגד התובע. כך

למשל, תיאור התובע כמי שהפעיל איומים על גיא לרר, כמו גם כינויו **"דוד גולן,**

יחצ"ן איגוד חוטפות הילדים, איגוד הפושעים הסוציאליים..", וכן ה"עצות" שניתנו לתובע

בפרסום זה שילך ו"ייתיעץ עם חבריו שמנהלים בתי זונות, כדי ללמוד יחסי ציבור לעסק של בית

זונות כושל (רמז: משפרים את איכות הזונות)", מהווה ללא ספק לשון הרע לפי סעיף 1 (1) וכן

סעיף 1(3) לחוק.

74. גם כאן לא עומדת לנתבעת כל הגנה לפי החוק, שכן לא מדובר בביקורת לגיטימית, אלא

בהשתלחות בלתי לגיטימית כלפי התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

75. גם כאן שוכנעתי כי הוכח לפניי שהנתבעת בצעה את הפרסום המדובר והינה אחראית לפרסום דפי האינטרנט, נספח 9 לתצהיר התובע. למסקנה זו הגעתי מאותם הנימוקים שכבר פרטתי ביחס לנספח 1 לתצהיר התובע.

76. בנוסף לכך, אציין כי גם כאן שמה של הנתבעת שזור בפרסום באופן שקושר אותה לדברים שפורסמו. כך למשל בעמוד הראשון ומתחת לכותרת "זעקת האמהות Mothers cry" נרשם: "מקבוצת לורי שם טוב. האתר משמש שופר לזעקות שבר של אמהות המורחקות מילדיהן בשל התערבות ברוטלית של שירותי הרווחה הרואים באמהות חד הוריות, לרוב, טרף קל לחטיפת ילדיהן", עובדה המוכיחה כי גם האתר הנ"ל שייך כנראה לנתבעת ולפחות גם לנתבעת.

77. בתחתית הפסקה הזו, ולאחר כתובת הפייסבוק של זעקת האמהות, נרשם: "שלחו עדויות למייל: Lorish69@gmail.Ccom". בעמוד הבא מתחת לכותרת "סיגל טובי עו"ס מקרני שומרון משקרת ללא בושע בענייני הוצאת ילדים מהבית", נרשם שמה של הנתבעת, כמו גם תאריך המעיד על כך שהיא אחראית גם לכותרת הנ"ל וגם לכתבה שמופיעה תחתיה.

78. בעמוד האחרון של קובץ דפי האינטרנט שבנספח 9, מופיע הכיתוב הבא, שגם הוא מעיד על הקשר החזק של הנתבעת לדפי אינטרנט אלה ולכך שהיא זו שאחראית לפרסומם: "לורי שם טוב זעקת האמהות" כצלסון 126 ב', ת.ד. 1305 גבעתיים 054-5320390 כל השבוע". גם בתחתית עמוד זה תחת הכותרת "המוקלקים ביותר" מופיעים קישורי אינטרנט שכוללים את שמה של הנתבעת.

79. הייתכן כי חרף כל הדברים שנרשמו בפרסום המדובר גופו ואשר קושרים את הנתבעת לדפי האינטרנט הנ"ל כמי שפרסמה את הדברים, אין לה כל קשר לפרסומים? ספק רב בעיני. כאמור, לנתבעת היה את המניע לפרסם את הדברים. היא עוסקת בנושא המדובר מזה שנים.

80. הנתבעת לא הצביעה, לא לגבי הפרסום הזה ולא לגבי הפרסומים האחרים, מי יכול היה לפרסם את הדברים או מי פרסם את הדברים תחת שמה. טענתה שלפיה באתר שלה כל אחד יכול לפרסם בשמה דברים וכי כך היה, טעונה הוכחה והנטל עליה בעניין זה, נטל שלא הורם. על כן, אחריות הנתבעת הוכחה גם כאן ובוודאי ברמת ההסתברות הנדרשת במשפט אזרחי של הטייה קלה של מאזן ההסתברויות.

81. גם כאן, אם כן, העובדה שדפי האינטרנט לא כוללים את ציון כתובת האינטרנט שמהם הודפסו, לא די בה כדי להוות משקל ראיתי שיספיק כדי להפוך את הקערה על פיה ולאין את המשקל הראיתי הרב יותר של כל אותן הראיות המצביעות על כך שהנתבעת אחראית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

1 לדפי האינטרנט הנ"ל ואשר הובאו על ידי לעיל וגם קודם לכן בנימוקים שנתתי בהקשר הזה
2 ביחס לפרסומים הקודמים.
3
4 82. לבסוף, על רקע כל הממצאים שלי לעיל לגבי ארבעת הפרסומים, ברור כי לא ניתן לומר על
5 תביעת התובע כי הנה תביעת השתקה או תביעה שהוגשה בחוסר תם לב.
6

הסעדים שנתבעו

7
8 83. התובע עתר למתן צו שמחייב את הנתבעת להסיר את הפרסומים שנעשו כנגדו. מעדותו של
9 התובע עולה לכאורה כי לאחר כשלושה חודשים, הפרסומים הוסרו על ידי הנתבעת (ראה
10 עדותו של התובע בעמוד 27 שורה 28 לפרוטוקול, כמו גם עמ' 28 שורה 1, שם).
11

12 84. כך או אחרת, למען הסר ספק ומאחר והתובע זכאי בנסיבות לקבלת צו כמבוקש, ניתן בזה
13 צו המחייב את הנתבעת להסיר את הפרסומים הנזכרים בפסק דיני זה (נספחים 1, 2, 8 ו- 9
14 לתצהיר התובע), ככל שהדבר לא נעשה כן עד היום.
15

16 85. בנוסף לכך, עותר התובע לחייב את הנתבעת לשלם לו 50,000 ₪ בגין לשון הרע ו- 50,000 ₪
17 נוספים בגין פגיעה בפרטיות. ראה בעניין זה סעיף 36 לכתב התביעה.
18

19 86. יש לציין כי התובע טען בכתב התביעה בסעיף 34, כי הוא זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך
20 של 100,000 ₪ בגין כל אחד מתשעת הפרסומים וזאת ביחד ולחוד מאת הנתבעים ובסך הכל
21 ל- 900,000 ₪ בגין לשון הרע וכן זכאי הוא ל- 100,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות מאת
22 הנתבעים ביחד ולחוד.
23

24 87. עם זאת, וכאמור, בסעיף 36 לכתב התביעה, מתוך שיקולי אגרה, בחר התובע להעמיד את
25 סכום התביעה ביחס לעילת לשון הרע על סכום של 50,000 ₪ כנגד כל אחד מהנתבעים לחוד
26 ובסכום של 50,000 ₪ נוספים ביחס לפגיעה בפרטיות כנגד כל אחד מהנתבעים לחוד והכל
27 ללא הוכחת נזק, משמע סכום התביעה כנגד הנתבעת עומד על 100,000 ₪.
28

29 88. לאחר שנתתי דעתי לפיצוי הראוי והסביר בגין פרסומי לשון הרע שנעשו כנגד התובע
30 בפרסומים נספחים 1, 2, 8 ו- 9 לתצהיר התובע, וזאת בהתחשב בכלל נסיבות העניין ולרבות
31 מחד, בעובדה שהתנהלות הנתבעת נובעת מהמקרה הטראגי שארע לה ועקב הכעס העצום
32 שהיא חשה כלפי רשויות הרווחה, שהוציאו את ילדיה מחזקתה (מצב מיוחד וחריג, שמחייב
33 את מידת האמפתיה וההבנה המקסימאליים כלפי הנתבעת) ומאידך, בעובדה שלמרות הכל,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב

אין צידוק להשתלחות בתובע ובפרט לא בפגיעה בצנעת הפרט שלו (להבדיל מביקורת עניינית, זהירה והוגנת), נחה דעתי כי אין מנוס מלחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א'(ב) לחוק ולאחר שקלול כל הנסיבות החלטתי להעמיד את סכומי הפיצוי על הסכומים הבאים: עבור הפרסום הראשון 10,000 ₪, עבור הפרסום השני 10,000 ₪, עבור הפרסום השלישי 5,000 ₪, עבור הפרסום הרביעי 7,500 ₪ ובסה"כ 32,500 ₪ בגין לשון הרע.

89. כמו כן, בגין המעשים של הנתבעת והפרסומים שהיוו חלקם גם משום פגיעה בפרטיות ובהתחשב בכך שקיימת חפיפה חלקית מבחינת הנזק שנגרם לתובע בין עילות התביעה (לשון הרע מחד והגנת הפרטיות מאידך), אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע לפי סעיף 29א'(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות, פיצוי ללא הוכחת נזק בסך כולל של 20,000 ₪.

סוף דבר

אשר על כן, ניתן בזה צו המחייב את הנתבעת להסיר תוך 7 ימים מקבלת פסק הדין את הפרסומים הנזכרים בפסק דיני זה (נספחים 1, 2, 8 ו- 9 לתצהיר התובע), ככל שהדבר לא נעשה כן עד היום.

כמו כן, הנתבעת תשלם לתובע 52,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל וכן מחצית מאגרות התביעה, היינו 1,250 ₪ בגין מחצית ראשונה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד תשלומם, יום 7.7.14, ועד למועד התשלום בפועל וכן 1,255 ₪ בגין המחצית השניה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד תשלומם, יום 13.1.16, ועד לתשלום בפועל וכן שכר טרחת עו"ד בסך של 7,500 ₪. כל הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנתבעת.

המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ו, 15 יוני 2016, בלשכתי.

יאיר דלוגין, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-07-13036 דוד גואלמן גולן נ' לורי שם טוב